

VAN OVER DE IESSEL

Januari 2015

Met in disse editie:

- *'In memoriam Klaas Würsten, Wim van Leussen, Dick Podt'*
- *'Zoere droeven' deur Bert Wolbert*
- *'Gevitaliseerd leidingwater' deur Henk Hooijer*
- *'Sneewitje' deur Mineke Mollink*
- *'Mien va' deur Herman Kampman*
- *'Snee' deur Diny Kloek*

Colofon

- Joargaank 05, Nummer 04
- Uitgave: 1 januari 2015
- Deur: SchrieversBond Overijssel
Iesselacademie
Twentse Welle
Provincie Overijssel

Redactie:

- Henk Vos
- Riek van der Wulp
- Lo van der Wulp

Redactieadres: riekenlo@chello.nl (Riek en Lo van der Wulp)

Webpagina: Wim Holsappel

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk

Foto's: Riek van der Wulp, Doortje en John Stam
of een bi-jdraege van de auteur

Volgende editie: 01-04-2015

Biedreagen

Uterlijk 2 moand veur de doatum van uutkomen

b.v.k. 12pt. letter Times New Roman

evt. foto/tekening (>0.5 Mb of 300 dpi) los der bi-j in een aperte bi-jloage.

Spelling: die gebruikelijk is in de regio.

Met vermelding van naeme auteur en streek of plaese woor het dialect vandoan kump.

titel	schrijver	pag
Veurblad		1
Colofon		2
Inhold		3
Meuite weerd umme te wieten		4
Van de redactie	Henk Vos	5
In memoriam	Klaas Würsten, Wim van Leussen en Dick Podt-Schoten	6
Weentervermaak	Fenny Martens	10
Zoere droeven	Bert Wolbert	11
Snee	Diny Kloek	12
Gevitaliseerd leidingwater	Henk Hooijer	13
Dree vassies	Mineke Mollink	15
Mien va	Herman Kampman	16
Tied	Georg Frieman	17
Strip meneer Achterkamp	Kampman en Mollink	18
Social media	Diny Groothalle	19
Jans en Oarnd	Henk Vos	20
Juust of onjuust	Corrie Overmars	21
Winterkost in 150 woorden	Riek van der Wulp Femmy Woltman	22 23
Sneewitje	Mineke Mollink	24
Ni-joorsweins	Riek van der Wulp	25

Meuite weerd umme te wieten:

Leest allemoale de Bodbreef!

9-j gef de winter Kleur!

Van de redactie.

VODI nummer twintig.

Een lustrumuutgave. Het was de bedoeling um er iets speciaals van te maken.

Het is ök wel wat aparts è-worn. Mar niet wat wi-j oons hadden veur'èsteld.

Het iene noa het aandere droevige bericht kwam binnen.

Binnen een paar moand bint er drie schrieversleden overleden.

Ien van die overledenen zat in de redactie van de digitale kraante, namelijk Wim van Leussen.

Hij had al te kenn è-geem dat hij per januarië wol stoppen. Maar niet op disse manier denk ik.

Hij wol ök nog met aandere zaken stoppen of ofbouwn. Het worde hem allemoale te drok.

Veur zien familie en oons natuurlijk een aderloating. Mar mag hij rust vinden in zien graf.

Hetzulfde geldt veur Dick Podt, die onlangs plotseling overleden is noa een lange tied ziek è-

west te wezen. Dick was altied een meelevend en schrievend lid, die mooie gedichten kun

maken. Klaas Wursten was doarveur al overleden, de meesten van de schrieverskring kenden

Klaas al joarn. Hij is begraven op de begraafplaase in Zwartewaterklooster. Een stee die wel bi-j hem past.

Er wordt in 'Van Over De Iessel' aandacht besteed aan de overledenen, deur gedichten en herinneringen.

Zo zachies an goat wi-j weer op de winter an. Fenny Martens vertelt in een gedichie hoe ze vrogger hef è-schaatst. Bert Wolbert legt uut woarumme as hij zomaar een paar joar oalder had kun wezen.

Dinie hef et over de winter en de sni-j. En Mineke plakt bi-j de sni-j ok gelieke mar de zeum deugden bi-j an. As ie Henk Hooijer blozend van welvaart veurbi-j ziet koom, dan hef hij biezunder water è-drunken. Herman Kampman wil graag wat aandern ök wel zuln wiln, nog een keertie met de oalde va proaten.

George vindt dat de mensen niet zo mut jakkern, meer tied neem veur allerlei zaken.

Dinie Groothalle gef an dat ze graag met wil doen met de social media maar doarnoast ök de penne nog wel is gebruikt.

Iederiene leesplezier met dit kraantie.

Namens de redactie,

Henk Vos

In memoriam

Klaas Würsten,
Wim van Leussen en
Dick Podt-Schoten

Even stille staon.

Op 83 jaorige leeftied is Klaas Würsten overleden. Klaas Würsten, de veurvechter om de streeksaol in ere te ollen. In 1996 plaetste hi-j een oproep in de regio kraanten om te koemen tot de oprichting van een vereniging van streeksaolskrievers. Er melden zich spontaan 18 personen an die op de eerste bi-jienkomst, in de olde bibliotheek in de Sluus de Noordwest Overiesselse skrieverskring gestalte gaven mit Klaas Würsten as veurzitter.

Een gedreven man die al veule maatschappelijke functies had bekleed.

Drager van de Eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje –Nassau in Zilver.

“De streeksaol niet in een hoek laoten drukken,” was zien stellige mening. “Verschillende niveaus de ruimte laoten in eur eigen waark en. niet opkieken tegen, of neerkieken op mekare.” Saemen mit de Sallanders en de Twenten kwam iedre ofdeling onder iene paraplu,

De Overiesselse skrieversbond. Klaas Würsten nam zitting in het bestuur. Saemen mit echtgenoot Jenny verzorgde hij o.a. de knipelskraante hierin al wat mit de streeksaol te maeken had in Overiessel.

Prachtige verhaelen en gedichten werden in de loop van de jaoren deur Klaas op papier ezet maar ook hier werd de typemachine in-eruid veur de computer. ”Mirakels handig, maar ik mot nog veule leren, “waren zien woorden. Klaas was een natuurliefhebber en beskreef dat in zien gedichten.

Jaorenlaank verskenen iedre weke zien colums in De Zwolse Kraante (Stentor)’en zien ‘Mietsen’ konden ook hier soms duvels steken. Humor mit prikkels maar waor men uut zien woorden lering kon trekken of, kon naotuurlijk ook, anstoot gaf. Onrecht en misstaanden ging Klaas niet uut de weg in zien ‘Mietsen.’ De skrieverskring Noordwest Overiessel beneumde Klaas as erelid toen zien gezondheid het niet meer toeleut om op de bi-jienkomsten anwezig te wezen. Zo of en toe kwam er een verhael of gedicht uut zien uitgebreide arsenaal teveurskien, bestemd veur een bundel of boek, maar hier bleef het dan ook bi-j.

De verhaelen en gedichten van Klaas bin-n in verschillende boeken te lezen, in eigen beheer uut-egeven of op-eneumen in bundels van de IJsselacademie en aandre uitgevers.

Klaas kreeg het moeilijk mit zien gezondheid maar wol toch alles op alles zetten om anwezig te wezen bi-j de presentatie van het boek ‘Oost West’... verhalen uit De Kop van Overijssel’ waorin zien verhaal ‘Zwartewaterklooster.’

Klaas Würsten is niet meer. Op 2 September ef de begravenisse plaese evunden op de kleine begraafplaese van ‘t Zwartewaterklooster. Zien spontane en opgeruumde karakter, altied bereid om medewaarking te verlenen em-m mooie herinneringen achter eleuten.

Femmy Woltman-Groen - Giethoorn-

Bi-j de begrafenis van Klaas Würsten

Ek waar vandagge dus in Zwærtewatersklooster

De zoemer was: et wördt ook zæchies an miën tied
en maende d'appels tot een leste ripen;
een weidevoegjel zung een ofskedslid

Et blad dat was et frisse gruun al kwiet
en daecht: ek zal zo lös muun loaten;
zoerlink doodde zien leste tied

En door, woor 't ofgemaidde grös
nog geurend mag verdrugen
veur et zien ziel verlös

en op et klæine kærkof
een lichem rusten mag
tot an de jongste dag

door, woor zien ærte lag,

ebben wi-j saemen
Klaas Würsten toen begraeven

Jannie Bakker

Wim van Leussen

Wim is op 17 juni 1943 geboren in Oosterdalfsen als kind van Harm Jan en Johanna van Leussen.

Toen hij volwassen was leerde hij Miny kennen en samen hebben ze Harry en Hellen gekregen. Jeannet, Wiger en Jelmer en Ernstjan, Anna en Inge zijn erbij gekomen, zodat zijn totale gezin bestond uit tien personen en daar was hij "hatstikke wies mee".

"Oosterdalfsen", zei hij altijd, "is de voorstad van het prachtige Sallandse dorp Dalfsen". Daar is hij opgegroeid op de boerderij en het loonbedrijf. Met de dragline op pad, kilometers van huis aan het werk. Hij was trots op zijn werk als kraanmachinist. Toen hij op pad was ver buiten zijn geliefde Dalfsen, kwam hij met veel mensen in contact en merkte hij dat er veel verschil zit in de taal en spraak. Hij vond het mooi om aan de spraak te horen waar de mensen vandaan kwamen.

Zo is zijn belangstelling voor het "platschriemm" gekomen, omdat hij er achter kwam dat zijn "moerstaal" uit prachtige woorden bestaat. Zo is hij begonnen met gedichten en verhalen te schrijven en zo langzamerhand ging hij eigen bundeltjes maken.

24 september 1974 veranderde het gezinsleven en ook zijn werk door een verkeersongeval. Vanaf dat moment waren zijn benen "wieligies ewönn". Het leven van het

hele gezin stond op zijn kop. Vele maanden ziekenhuis en daarna revalidatie in Leersum volgden. Maar Wim liet nooit zijn hoofd hangen. Hij was een vechter, sloeg zich er zo goed mogelijk doorheen en hield altijd de moed erin. In Leersum was hij de gangmaker van de afdeling. Maar toch wilde hij zo snel mogelijk weer naar huis. Daar werkte hij hard voor.

Samen met Miny bouwden ze hun leven weer op en zetten ze de schouders er onder. Het huis werd verbouwd en hij zocht een nieuwe invulling van zijn werkzame leven, omdat het draaien op zijn geliefde kraan niet meer ging. Hij zette zich belangeloos in voor vele verenigingen en ook de medemens werd niet vergeten. Zo ging hij naar de bejaarden in Dalfsen met verhalen en dia's. Ook de gehandicapten werden niet vergeten. Jarenlang organiseerde hij samen met Miny een tweejaarlijkse sportweek.

Wim was een man met liefde voor iedereen om zich heen. Wij zullen hem enorm missen.

Hij was een fantastische, lieve man, vader en opa.

Wij danken iedereen voor alle medeleven en hulp, in welke vorm dan ook.

Miny, kinderen en kleinkinderen

oktober 2014

Opiéns

As een
ballonne
die
knap

piene deur màrg en bién

nog willen dansen in de wind

veurbi-j oaver

flàrden eraapt

erangskikt

te vólle stukken missen.

In ons eufd
blef de
ballonne
dansen.

Corry Overmars

Dirkje Schoten
(Dick)

2 november 1936 - 5 november 2014

Overpeinzing

Liggend in het hoge gras
zie ik wolken langs de hemel jagen
steeds weer veranderend van vorm en kleur
de lucht van gras vermengd met bloemengeur
dan heb ik wel eens van die open vragen.

De avondhemel, diep oranje-rood,
vertelt me dat er achter al die kleurenpracht
iets meer moet zijn dat ons verstand te boven gaat
en dat ons allen eenmaal, vroeg of laat,
een nieuwe hemel of een nieuwe aarde wacht.

Ik denk zo vaak hoe zou het daar nu zijn
ver boven sterrendak, de zon en maan,
zou daar nu echt een hemel zijn, een stad met parelen poort
die ergens aan de einder gloort,
mysteries, die nog altijd mijn verstand te boven gaan.

Dick Podt-Schoten juli 2008

Weentervemaak

Wiej han vrögger strenge weenters
Met ies en ok nen dik pak snee
En gung wiej dan noa de schoole
Dan ha'j doar plezeer veur twee.

Met de höltn klompm an de veute
Gaf det völle oongemak
Iej han doardeur beste bulte
Iej waan dan wea groter met den pak.

Uut schoole spöln wiej buutn
Nen sneejpoppe maakn iej met meka
Twee eierkoln waan ziene oogn
Op zeen heufd nen oale pette van va.

Ok schaatsn deen wiej op de sleute
Doar mössen wiej het schaatsn leern
Iej reedn toe op van diej hölties
Umstebeurnt met oons veern.

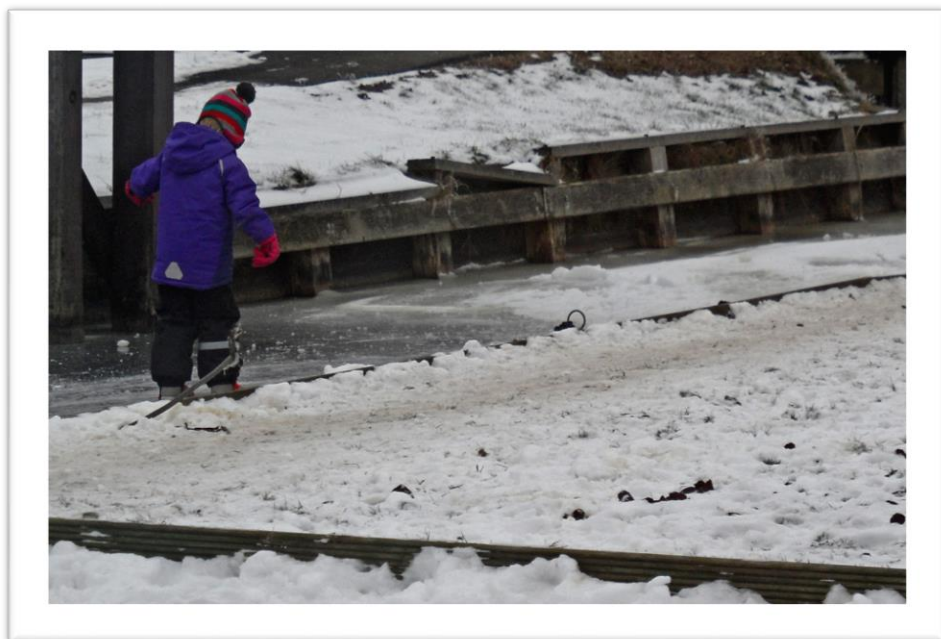
Wiej schaatsn achtern oale steule
Dan haj bije schaatsn wat hoalvast
Iej mössen het oalemoa nog leern
Mangs scheutn iej hemoa uut de pas.

Dan lea iej doar op't ies te sparteln
Iej deun oew mangs dan ok nog zeer
Heeln middaeg wa'j doar bezig
En krassen doar zo hin en weer.

Tingswoardig schaatse op het schoolplein
Zo a'k kotns in de kraante zag
De meester had doarop't schoolplein
Met water, doar wat ies an ebrach.

De wichter reedn op hoge noorn
Mar zij han net as wiej ok völle plezier
En meester kön gin kwoad mear doone
Hee maakn doarbije de goeie sier.

Fenny Martens-Berends -Nijverdal-

Zoere droeven

Onderwiel ik in mienen hof, an de witte muur de roem viefentwintig blauwe trossen droeven pluk, mot ik deanken an gisteren. Ik zee mie weer zitten op't beanke in ne oale schuur dee was umbouwd tot 'n tiedelijk museum en woar wie keken noar nen historischen film met originele fragmenten oaver Operatie Market Garden, precies 70 joar ledden. Vleegmachines, dozenden parachutisten, tanks, ne stad dee in braand steet, leu dee het leaven loat en het scheeten op de brug dee ze nich in haanden konden kriegen, alles koom vuurbie. Het museum stun in het dörpke Wolfheze, net an de westkaant van Arnhem. Wie kwammen der langs op ounze fietstocht langs monumenten dee doar met van doen hadden. En dan kom ie toch wal weer ounder 'n indruk van disse, jammer genog, mislukte militaire operatie. Het har heel wat leavens können bespoaren. As ik de leste droeven in 'n maand doo realiseer ik mie dat as Operatie Market Garden doar in de tweede helft van september 1944 was lukt, het heel aandere was goan in de wereld en dat ik woarschienlijk hier now ok nich an het droeven plukken was west. Zoere droeven, as ik ze preuf, joa wiss. Miene oalders, dee duur 'n oorlog nich an materiaal konden kommen um te bouwen en mossen wochten tot het was oflopen, wadden dan wisse woar eerder trouwd. Zee hadden al roem tien joar verkering. En dan was ik ok, tenminste as ik ik was west, eerder geboren. En wel zeg dan dat ik dissen Doemspieker har schrevven?

Geneen kan der in de toekomst kieken. Miene oalders ear oaldste zön of dochter was dan wat joaren oalder west en har dan woarschienlijk heel aandere leafd. Misschien wel net zoa as dee twee echtparen van roond de zöaventig dee mekaar van de wek tröffen op het terras in Bad Bentheim. Ik zat bie tooval nöast ear, alleen miene racefiets stun der tuske in. Zee klaagden hardop oaver dat zee de melkkoo wörden van disse regering. Zoavöl joar hadden ze now al mötten inleaveren. 'De könning kan mooi proaten op 'n dearden dinsdag, mer wie kriegt der weer niks bie', zer dee man met de witte pet op, onderwiel hee met smaak n stuk Duutse Kuchen met Schlagsahne noar binnen hen werkten. Ziene vrouw mos der um lachen doo 'n slagroom zienen nös wit kluurden. Ik bleef, met vuur mie nen cappuccino andachtig luusteren. Mangs ligt de Doemspiekers vuur het opgarderen. Een van de vrouwleu döa ear beklag oaver het feit dat zee voort met de kleankeender Sinterkloasleedkes mos zingen dee aandere van tekst wadden as wat zee leerd har. 'Deank ie now echt dat ik doar an metdoo! Mien hele leaven heb ik miene wieskes zungen en dat blief ik doon'zer ze. 'En ok dee flauwekul oaver Zwarte Pieten, bin wie der slechter van wörden?'

Zee keek doarbie vroagend 'n kreenk roond. Geneen gaf bescheed, drok as ze wadden met de Kuchen. De aandere vrouw kwam noar 'n paar minuten op ne aandere wieze oet 'n hook. Ik kon het nich loaten miene oren te spitsen. 'As ie het hebt oaver aandere dingen leren, wat duch oe dan van het Onze Vader? Now mot wie op ounzen oalden dag nog ne aandere tekst leren, een dee better anslöt bie de maatschappij en ok hetzölfde is as bie de Belgen. Het mot nich gekker wörden.' De man dee woarschienlijk nich bie ear heurden har zien bescheed rap kloar. 'Och, loat ze, wie bid nich meer zoavöl. Woarop den man met de witte pet 'n ober wunk en nog twee bier bestöl. Het döa mie deanken an wat ik kottens har leazen dat het draankgebroek bie de jonge leu ofnam, mer doarenteggen bie de oaldere leu toonam. Zee drunke geregeld 'n börrelke, nich alleen vuur het noar ber goan, mer ok vuur 't etten. En der gungen bie de oalde leu ok heel wat glazen wien duurhen, dat zölfs al begun vuur 'n merrag.

Ik rekken of, zetten mienen helm op en pakken de fiets um de leste viefentwintig kilometer of te leggen. As de leu op leaftied oaver disse onbenullige dinge wat de klagen hebt bint de droeven nog nich zoa zoer.

Bert Wolbert -Oldenzaal-

Snee

Miljoenen vlökkies dwarrelt deur de luch.
Zie zoekt ear weg al dáánsend noar benee
en ieder vlökkie vindt zien eigen plekkie
niks gien gerúúzie onder vlökkies snee...

Zie loat zich vol vertrouwen vallen
en loat zich jagen deur de wind.
't Is veur ear helemoal niet zeker
woar of ze ear bestemming vindt.

Nen ienen valt op 't grauwe asfalt,
nen áándern vliejt zich op nen tak.
't Grösveld kreg n mooi wit löagie
ne witte dekken dekt 't dak.

En alles wat ears gries en grauw was
veráándert langzaam an van kleur.
De naakte woarheid kreg ne dekken,
kump eaven uut de daagse sleur.

Heel eaven is die witte weareld
zo vredig stille, gedempt geluud.
Mar oonze tied kent nauw'lijks pauze
ziej kent gien stilstáánd, wil veuruut.

't Genieten van die witte weareld
zo glad en effen... smet'loos wit,
dat duurt mar vake een paar uren,
dan wee-w wear wat der onder zit...

Diny Kloek - Hellendoorn-

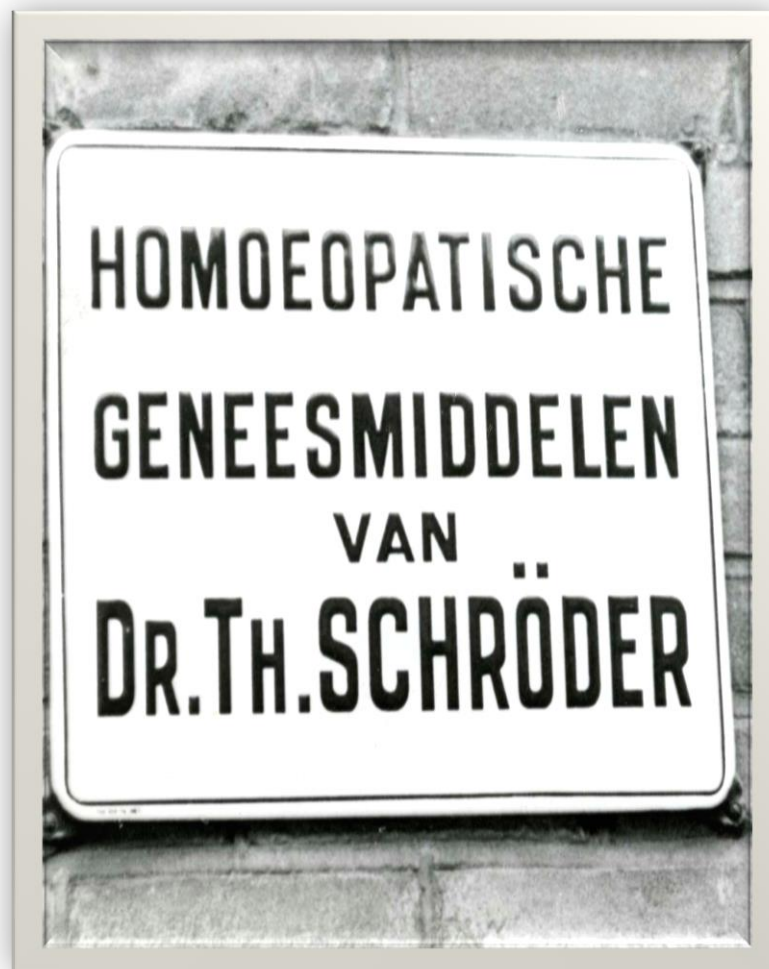
Gevitaliseerd leidingwater

Wee'j wel waor as ik nou mit mien verstaand niet bij kan? Dat is dat onze gezondheidszorg zowat niet meer te betalen is. Onze regering bedeenkt de gekste dingen umme de kosten van het hiele pakket, wat oons an geneeskundige meugelijkheden ter beschikking stiet, betaalbaar te hollen. In het zoveulste achtereenvolgende jaor giet de eigen bijdrage veur de zorg omhoog.

Ik vien dat trouwens een prima initiatief. Mut de meinsen maar niet zo vake ziek wezen. Want a'j de adverteinsies in de bladen en de reclame op de televisie magt geleuven, dan is d'r helemaole gien reden umme ziek te wezen. Yoghurt en yoghurtstraank wordt d'r an ebeuden mit bepaalde stoffen d'r in, waor as oen darmflora zich bijzunder prettig bij vuult. En neemt nou maar van de fabrikanten van die producten an, dat as oen darmflora zich goed vuult, dat het mit oe dan ook dik in orde is.

Het spul is trouwens wel merakels duur, maar oen gezondheid daor mu'j wat veur aover hebben! Of niet dan?

Maar mug ie, ondanks oen dagelijkse portie gezondheidsbevorderende yoghurt, het toch nog niet helemaole vertrouwen, dan bint er ook nog ies een keer een keur an vitamine preparaten. Het hiele alfabet is wel in pillegies of draankies verkriegbaar. En hólpt het niet veur het iene, dan wel veur het aandere. Maar hólpen döt het altied.

Het spul is trouwens wel merakels duur, maar oen gezondheid daor mu'j wat veur aover hebben!
Zo is't toch?

En neem nou ies de homeopathische “genees” middelen. daor kan toch gien weldenkend meinse meer umme hin. Iederien is d'r nou zo langzamerhand toch wel van aovertuugt dat bijveurbeeld zo'n duuzendmaal verdunt bloemknopextract van een zeeanemoon, merakels goed hölpt tegen kalknagels.

Nee de homeopathie is een zegen veur de mensheid. Tegen practisch alle kwaolen en aandoeningen is er wel een middeltie in de drogisterije of supermarkt verkriegbaar.

Het spul is trouwens merakels duur, maar oen gezondheid daor mu'j wat veur aover hebben!

Maar nou las ik lest een artikel aover een middel, die alle duure grappenmakerije, die ik hier veur openuumt hebbe in ien keer aoverbodig mak.

Het klinkt haoste te mooi um waor te wezen, maar wij hebt het hier gewoon aover water.
Gevitaliseerd welliswaor, maar toch..., gewoon water.

In geuren en kleuren werd in dat kraanteartikel verteld, wat veur geweldige positieve warking d'r van zo'n watertie uut giet. Umme maar een paar dingen te nuumen. Het hölpt tegen vermoeidheid, kopzeerte, spit en zölfs meinsen mit een hartafwijking kunt d'r baat bij hebben.

Maar niet allent veur meinsen is het goed, ook auto's, dieren en plaanten reageert d'r geweldig op. A'j de spinazie, komkommers en tomaten, geitaliseerd water geeft, smaakt ze stökken lekerder dan veur de tied. En een mooie bijkomstigheid is trouwens, dat bladluuzen en schimmels niet tegen dat water kunt.

Het water döt dus precies wat a'j graag wilt.

Het weit zeg maar mit alle wienden mit.

Ik kan mij veurstellen, da'j nou wel graag wilt weten waor a'j dat wonder-water kunt kopen. Maar dat mu'j mij niet vraogen, want dat is mij niet helemaole duudelijk eworden.

Trouwens, eigenlijk zul het helemaole niet neudig mutten wezen da'j het zullen mutten bestellen. As onze regering slim is, dan zorgt ze d'r toch veur, dat dat pientere, vitaliserende, gezondheidsbevorderende water, gewoon bij iederiene thuus uut de kraane komp.

Op die maniere blef iederiene gezond en vitaal en hef de regering zomaar een hiele “gezondheids” zorg minder.

Henk Hooijer -Zwartsluis-

Dree Vassies

D'r was eens een klean krokussien det stun al vrog in 't joar met 'n mooi blauw jurkien an, veur 't lentefees al kloar
Ma 't was te koald veur 't lentefees, met groaden onder nul
En alle veurbereidingen veur 't fees, die löapen in de krul.
Iej kreeg'n d'r medelieden met, iej waren met 't ding begoan
Want oaver ziene wangepies biggelen 'n dikke troan.
Ma 't krokussien gaf het niet op, het zetten zien vlaggies kloar
En zea: Det kump 't ervan, 't is eigen schuld, 'k stun völs te vròg al kloar.

D'r was eens 'n miechempien det slöap oaverdag, ma 's nachts rend'n he-j geerne oaver de hagelslag. He-j vun die "slaggies" wel op hemzelf lieken veural as he-j rechop stun en d'r boavenuut pieken. He-j begun dan te daensen en te springen en hele, hele schunnige liedties te zingen. Ma eat iej op 'n morgen eens Chocolate-hagel en deank iej wat löap doar te sjezen oaver mien nagel? Wach dan nog effen met te snel happen want dan is oons miechempien nog late an 't stappen.

D'r was eens 'n mooi stropdassien det hung op 'n hemd. Het stun heel arg goed 't was mooi op mekeare of estemd. De drager d' ervan was dan ok zo trots as 'n pauw. Het was ok 'n plaatje en det zeg ik niet gauw. Ma ja, beste meansen 's oamnds mut 't spul uut... Zo is de natuur en den is soms arg bruut.

Mien va

Wat zol ik graag mien va nog weer is sprekken
nog eam wat zitten zomaar bieje mekaar
woar heb ie al die tied noe toch e'zetten
wat was oen starven toch beroerd en naar

Wat zol ik graag oen stemme weer is heurn
gewoon eam kliern en lachen met mekaar
weer oene humor pruum'n en eam dom zeurnn
zoas destieds, wat dee-w toen toch mangs raar

Wat zol ik graag is eerlijk met oe proaten
oaver 'n oorlog, hoe gung der det an toe
dat oen gevecht begun bieje soldoaten
doarnea 't verzet, ik heurn het van mien moe

Wat zol ik graag vol trots an oe vertellen
hoe as 't mij giet en oaver mien gezin
ik zol een borreltje veur oe bestellen
dan haale wieje de tied nog gauw eam in

Wat zol ik graag ...

Herman Kampman -Nijverdal-

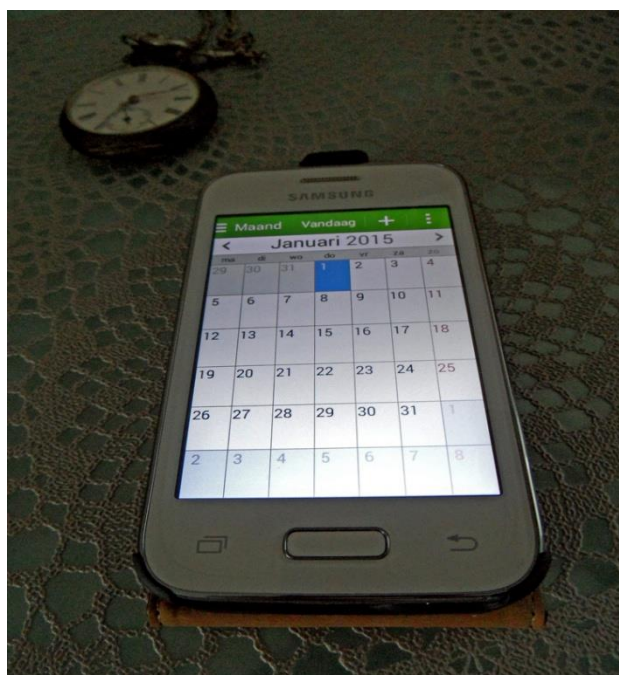
Tied

Vroger hadden de leu nog tied.
Ze deden allens zo röstig an.
Van stress en hoast en al zuks meer
doar wusten ze too heel niks van.
Meer now is 't toch ne aandere tied.
De meanske liekt ja wal verbleend.
Want tied is geald, dat zegt ze dan.
En geald dat mot der worden verdeend.

Sappelen doot ze, 'n helen dag.
De telefoon dee geet meer an.
En 's oavends as ze in 't hoes weer bint
dan wearkt ze doar ook nog verdan.
Dat bint zo van dee vlotte jongs:
Rap geald verdienen, grote sommen.
Ze wearkt zich rot, doch hebt gin tied
um efkes weer tot röst te kommen.

In 'n auto riedt ze as nen gek.
Onwies hoast, dat hebt ze al,
want 't kan ja nich dat voart 't vergaderen
zoonder eer beginnen zal.
Meer wat he'j now an dat jakkeren.
'n Ongeluk, dat koomt der van.
Nem di-j de tied en nich het leaven.
Doot toch ees wat kalmer an.

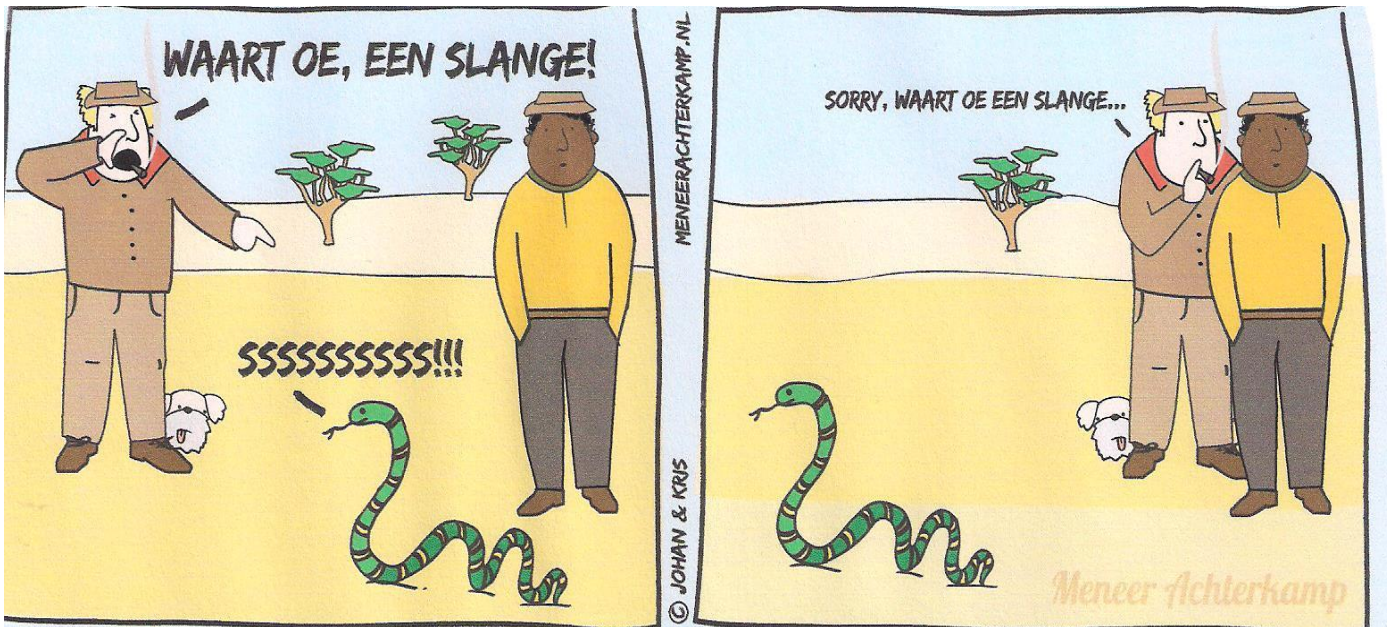
Georg Frieman -Enschede-

meneer Achterkamp

© JK

SOCIAL MEDIA

Ik zit op Facebook
en op Twitter
wie had det ooit edach
van eene den
in 'zes en vieftig
het leavenslicht
veur 't eerste zag?

Op egreuid
met poesiealbums
radio en telefoon
later ook
de televisie
vindt noe computers
heel gewoon

Ik maile, blogge
en ik chatte
de hele wereld rond
ik skype met
mien kind in Frankriek
beide bene
op de grond

Gewoon vanof
mien kökkentoafel
vanachter mien pc
stoa 'k versted
van meugelijheden
doe der
graag an mee

Maar ik beken
de-k tegelieke
ook nog graag
de penne pakke
en in oale
beukies
kieke

Diny Groothalle -Den Ham-

Jans en Oarnd, net van de kleuterschoole of, zuukt noar oplossing.

“Kun ie niet wat bedenken Oarnd hoe wi-j da ding weer an de proat kriegt.”

“Och ie schroeft wat goed in mekare zit en goed warkt lös en dan weet ie niet hoe et è-zeten hef en dan mut ik weer weten hoe het wel mut. Ik zal d'r is over noadenken.”

Oarnd pakte zien kinne is vaste en hij fronste zien veurheufd.

Dat had hij de dokter een paar dagen geleen ök zien doen toen die met zien va en moe stund te proaten. Ie kun wel zien dat de dokter argens ernstig over noadacht. Hij had toen ök nog met zien zakdoek over zien veurheufd è-streken. De aandere dag lag moe op bedde en was kleine Klaasje er opiens. Een heel mooi klein meisie lag toen in de wiege. Oarnd was er direct hartstikke wies met. Ik zal dus mar niet, dacht Oarnd, met mien zakdoek over mien veurheufd strieken as ik ernstig kieke, want wie wet wat er dan gebeurd.

Ien Klaasje is gloepens mooi mar twee liekt mi-j wel wat veule.

Oarnd was al vergeten woarover hij noa mus denken en vreug an Jans wat er eigenlijk an mankeerde.

“Ja hij wil niet meer lopen.” “Hoe bedoel ie, hij wil niet meer lopen? Dat ding hef toch gien bien?”

“Ik bedoele dat et motorregie mut drein zodat het kereltie d'r boom op in de rondte giet en water uut dat tuitie loat lopen en dat dan in het bakkie komt en dan weer omhoog è-pomt word.”

“Ik zal er noar kieke mar ik wil niet dat er nog een Klaasje bi-j komp.” Jans snapte natuurlijk niet woar Oarnd het over had.

“Nou denk ie doar mar is over noa.”

Henk Vos - Hoogeveen-

Juust of onjuust?

Appels kun der veur zorgen dej 's morns sneller wakker worn en niet cafeïne.
Een roker die alle daang een pakkien oprookt verlös gemiddeld alle tien joar twee tanden.
In de winter wordn wi-j niet ziek umdet et kold is, maar umdet wi-j te weinig buten komm.
A'j niezen stopm alle lichaamsfuncties, zelfs oen arte.
Zeum % van de wereldbevolkige is links-àndig.
De tandenborstel is uut-evunn in 1498.
Een vliege ef een gemiddelde lèemsduur van iéne moand.
Oen voéten bin 's oams groter dan 's morns.
De ièngste dieren die achterumme kun kieken zonder zich umme te dreijen bin knienen en papegaaien.
As der gien kleurstof in Coca Cola zol zitten, zol die gruun van kleur wèèn.
Een tandarts ef de elektrische stoel uut'evunden.
Vissenskubbm bin een wèzenlijke grondstof van lippmstift.
Een kilo citroenen bevat meer suker dan een kilo eerbèzen.
Van alle diersoorten bin 80% insecten.
A'j tiédens et uien skillen een kauwgummegien kauwm, oév ie niet te skreiën.
De tanden van een bèver bliém zien ele lèem gruuien.
Een vlinder ef 12000 oong.
Krokodillen kunn de tonge niet uutstèken.
Varkens bin de ièngste dieren die een zunnestèek kun krieëng.
Een computergebruiker knippert zeum keer met zien oong in iéne minuut.

En, wat denk ie? **Ze bin allemoale woar!** *Corrie Overmars -Hasselt-*

Boerenkool

Ek bin verslaefd... ærdstekke verslaefd.

Nee, niet an roken of drinken, maer an boerenkool!

Zoemers wörstel 'k mi-j manmoedig deur sloa, rowwe andievie, komkommer en redies én, maer ek kan oaste niet wachten.

In september zeur 'k al bi-j Lo: “Wanneer ku-w now ies an de boerenkool?”

i-j ef naemelijk bouwlaand. Et levert mi-j een skamper læchien op.

“Nog een paer moanden geduld vrowgien, eerst de vörst d'r over!”

Iedere dag goa 'k met um mee umme de gruui in de gaeten te olden en alles teelt wierig.

En dan op ienendærtig oktober ef et row evreuren en is alles wit.

Ek jachte mi-j noar de slaeger en kope een lækkere vette rookwörst.

Manlief oast um noar de volkstuin.

Een alf uur laeter kump ie d'r an, zonder boerenkoolstronke.

“De knienn emn alles op'evreten,” bromt ie.

Ek verskiete en beginne te reren.

Die oamnd e-w zoerkool egeten.

Riek van der Wulp -Genemuiden-

Winterkost mit gaanzebreven (ganzenbord)

Bi-j winterkost wordt ongetwiefeld eerst an eten edocht. Mien gedachten gaon uut naor de tied toen de dobbelstenen teveurskien kwamen, de kaorte kwam op de taofel, de knopen as vervoermiddel en dan maar proberen om ongeschunden et ende te bereiken.

Et ende was nummer 63, maar hier kwaam ie zomaar niet. Wat een opstaekels onderweg. An die spierwitte gaanzen op et bord ko-j niet zien dat er zoveule gevaor op de loer lag. Zeker van een aarbaarg gien boerskure maeken, dus even wat drinken. En wanneer ie zo ongelôkkig waren om in de putte of gevangnisse te belaaenden zonder da-j onrecht hadden edaon, dan mos ie waachten tot de bevrijder kwam die joen plekke innam.

Van de eupenbaore weg gebruik maeken ging niet zonder betaelen. Tolgeld.

Twee dobbelstenen keken goed uut de ogen. Eerlijk, niks gien gesjoemel.

Maar... die spierwitte gaanzen die joe de ele weg begeleiden...

kiek uut!

Butenkaante zegt niks van de waore aord.

Femmy Woltman-Groen -Giethoorn-

Sneewitje en de zeuven Deugden

Sprookje.

D'r was eens, niet eens zo heel lange eleden en eigenlijk ok nog niet eens zo heel arg verre hier vandan een wieze koninginne, teminste det dach ziezelf dat ze was.

Noe meuj 't woord koninginne niet te letterlijk nemmen. Het is meer een kwestie hoe of iej d'r teeg'n an kiekt; zo van 'kok 'n ei en iej hebt Poasen en 'zet 'n kroontien op' en iej bint koninginne. Ma goed, die koninginne kreeg op 'n dag 'n heel mooi kindtien. Lief en mooi met alles d'r op en d'r an. Noe is uterlijke schoonheid mooi met 'enummen, ma de koninginne wus det de binnenkaante van 'n meense nog belangrieker is. En doarumme nuumen ze heur wichien ' Schneewitje'. Dit in de hoppe det het innerlijk van 't wich zo rein en wit as snee zol wean. En, zukke onbaatzuchtige weensen goat vake in vervulling, zo ok dissen. Sneewitje was zo rein as 'n sneevlokkien en vake leup ze deur 't paleis te springen en te zingen: Rein, Rein, mijn hart is altijd rein... Fijn Fijn dat is toch reuze fijn...!?

Ma beste meansen, zoiets zet kwoad blood. Det irriteert. Toen dan ok heur moe jong sturf en zie een stiefmoe kreeg gung het helemoale mis. Heur stiefmoe argeren zich n.l. gruu en gel an 't wich en zetten soms boavenop 't kroontien ok nog eens 'n hoge pette op. 'n Hele hoge pette van zichzelf! En dan gung ze veur de spiegel stoane en vreug "Spiegel oh Spiegel van Ziel en Verstand... Wie heeft de witste Ziel van het Land..." Noh en dan kwam prompt 't antwoord: "Ik, Spiegel ontwurpen deur Jan desBouvrie... Een ding is zeker, Iej bint het nie!" Dan wus de kwoaje stiefmoe genug. 't Was netuurlik Sneewitje. Ma, det leut ze d'ér niet bij zitten. Driemoal hef ze 'n terroristische aanval op Sneewitje epleegd. Een keer hef ze 't wich bienoa loaten stikken en

twee keer hef ze heur proberen te vergiftigen. En det was bienoa elukt en det was het! Sneewitje hef wekken in coma eleagen niet wetend of ze nog van disse weareld was of niet Ma toen bleek hoe belangriek het was ewes det heur eigen moe heur zo'n rein hartje had toe'ewenst.

Als deur 'n groot wonder stun'n doar zeuven kloar. Op anroaden van Deugd Geduld hebt kissien eleg want volgens hem oaverwun zien Vertrouwen en Deugd Liefde waren het hier want zo zeaden ze: Doar ligt oonze wortels Wiesheid, soms 'n tikkien eigenwies, ma disse zea det e.e.a. in volledige oavergave mos Deugd Oavergave vuulden zich 'n bettien dit liever zelf noar veuren willen brengen ma met eens. Boavendien mos Deugd goed tot zien recht kommen, want die deugd sieren de mens. De Deugd

Reinheid heur'n het ollemoale goedkeurend an. Deugden veur heur ze heur in 'n glaazen deugd alles. Deugd roerend mee eens, ok! Deugd keer helemoale niet, wödden ondergoan. epasseerd, hij had was 't er toch 100% Bescheidenheit ok

En 't lillike Stiefmeanse? Ziej is van jaloezie estikt en ik heur'n uut betrouwbare bronne dat sinds die tied die serie spiegels van Jan des Bouvrie uut de haendel bint enummen! Iej mut niet meer willen ziene dan d'r is. Opgeruimd stiet netties.

Mineke Mollink -Hellendoorn-

**-Olde ni-joorsweins uut
de Kop van Overiessel-**

**Vuul eil en zeegn in 't ni-je joor.
Krieg 'k ook wat?
Aanders skiet 'k oe deur 't geutegat!**

**Iederiene een gelukkig en gezond
2015!**

***Riek van der Wulp -
Genemuiden-***